

جشنواره کن ۲۰۱۹ با بی تفاوتی از کنار شنبه‌های اعتراضی فرانسه می‌گذرد

فرش قرمز فراموشی

وزارت فرهنگ فرانسه با هزینه‌های بالا اقدام به برگزاری کن ۲۰۱۹ کرده‌اند؛ جشنواره‌ای که با عاری شدن از مفاهیم سینمایی، حتی جنبه‌های هنری ادعایی را هم از دست داده و با توجه به گرایش‌های خاص سینمایی (دگرپاشی)، رونق بخشیدن به فرش قرمز و عکس‌های عجیب و غریب و تجارت جنسی خاموشی به‌هیچ‌وجه مجاز به تماشای این فیلم‌هانیستند. این رویکرد در این جشنواره فرانسوی در سال‌های بعد نیز با توجه ویژه کن به همجنس‌گرایان ادامه پیدا کرد، به نحوی که «خاویر دولان» که خود را یک همجنس‌گرا معرفی کرده است چندین بار از سوی جشنواره کن مورد تحسین قرار گرفت. علاوه بر او چهره‌های غیر مطرح دیگری به لطف جوایز جانبی کن به چهره‌های هنری و سینمایی مورد علاقه سینمای اروپا تبدیل شده‌اند. با این همه و در میانه اعتراضات فرانسوی که حالا «شنبه‌های پاریس» را معروف کرده است، شهرداری و

انجمن تصویر متحرک آمریکا درجه‌بندی سنی ممنوع شده برای افراد ۱۷ سال و زیر ۱۷ سال گرفت (یعنی افراد در این سنین به‌هیچ‌وجه مجاز به تماشای این فیلم‌هانیستند). این رویکرد در این جشنواره فرانسوی در سال‌های بعد نیز با توجه ویژه کن به همجنس‌گرایان ادامه پیدا کرد، به نحوی که «خاویر دولان» که خود را یک همجنس‌گرا معرفی کرده است چندین بار از سوی جشنواره کن مورد تحسین قرار گرفت. علاوه بر او چهره‌های غیر مطرح دیگری به لطف جوایز جانبی کن به چهره‌های هنری و سینمایی مورد علاقه سینمای اروپا تبدیل شده‌اند. با این همه و در میانه اعتراضات فرانسوی که حالا «شنبه‌های پاریس» را معروف کرده است، شهرداری و

تلاش می‌کند این عقب‌افتادگی را با گرایش به یک نوع خاص از سینما برجسته کند. آنچنان که «نخل دگرپاشی» (queer palm) که انواع مختلفی دارد، حالا به یکی جایزه‌های بخش جانبی کن تبدیل شده است. در کنار این فیلم‌هایی که دارای رویکردهای دگرپاشانه هستند در سال‌های اخیر موفق به دریافت نخل طلای کن نیز شده‌اند. «آبی» گرم‌ترین رنگ است» در شرایطی توانست نخل طلای کن را دریافت کند که مردم در خیابان‌های فرانسه در اعتراض به قانونی شدن ازدواج همجنس‌گرایان تظاهراتی چندصدهزار نفری برپا کرده بودند. فیلم «عبداللطیف کشیش» به دلیل وجود صحنه‌های جنسی آشکار از سیستم درجه‌بندی فیلم‌ها توسط

در حمایت از اعتراضات دانشجویی - کارگری شدند. «آن لوک گدار» و «فرانسوا تروفو» از سران این مجمع بودند که از مدتی پیش در اعتراض به برکناری «هنری لانگلو» رئیس سینماتک فرانسه، توسط پلیس ضدشورش فرانسه دستگیر شده بودند. این دو از عوامل اصلی عدم برگزاری جشنواره بین‌المللی فیلم کن در آن سال بودند. جشنواره کن ۱۹۶۸ نیمه‌کاره ماند و هیات مدیره این جشنواره از تعطیلی آن خبر داد. در سال‌های بعد و دقیقا از ۱۹۷۲، کن به عنوان یک سازمان غیرانتفاعی ثبت شد و تلاش برای جلوه دادن به رنگ و بوی هنری خود را بیشتر کرد. از طرفی با اضافه کردن بخش‌هایی غیرمتعارف تلاش کرد کاستی‌های سینمایی را با حاشیه‌های جنسی پر کند. سابقه و پیشینه کن پروژه بخش‌ها و جوایزی که در سال‌های اخیر از سوی کن فیلم‌ها اهدا شده است، نکته‌ای را برجسته می‌کند؛ نقادان سینما آن را یک عقب‌افتادگی فرهنگی برای فرانسه در نسبت با سینمای هالیوود می‌دانند البته آن را به همه جشنواره‌های اروپایی تعمیم می‌دهند. اینکه کن به عنوان یک جشنواره فرانسوی

محمدرضا کردلو: نزدیک به ۳۰ شنبه است که اعتراضات در فرانسه ادامه پیدا کرده است. تصاویر اعتراضات فرانسوی از هر کجای دنیا مخابره می‌شد احتمالا سازمان ملل ماموری برای حل بحران به آنجا می‌فرستاد و دست آخر هم چند گزارش حقوق بشری برای تحریک افکار عمومی صادر می‌شد. حالا این اتفاق نیفتاده و قرار هم نیست بیفتد، حتی اگر همه شنبه‌های سال ۲۰۱۹ پاریس رنگ و بوی اعتراض بگیرد.

در کنار همه جنبش‌های کارگری و دانشجویی در فرانسه، کن اما شاهد یک جشنواره سینمایی است که بیش از فیلم‌های سینمایی‌اش به جاذبه‌های لوکس و جانبی ساحل شنی مدیترانه معروف شده است. جشنواره سینمایی فیلم کن که حالا فیلمسازان را از سراسر دنیا به ساحل شهر نیس فرانسه می‌کشاند، در آغاز یک جشنواره کوچک بود؛ جشنواره‌ای که با ادعای مقابله با فاشیسم موسولینی و هیتلر و غوغای آن سال‌های جشنواره و نیز شکل گرفت. جشنواره و نیز بعد از روی کار آمدن موسولینی تحت تاثیر مستقیم دولت جدید ایتالیا قرار گرفت؛ این اعضای دفتر موسولینی بودند که برندگان و نیز را مشخص می‌کردند. اتفاقی که در جشنواره و نیز سال ۱۹۳۷ افتاد جالب بود؛ فیلمی از «ژان رنوار» که در تبلیغ صلح ساخته شده بود جایزه هیات داوران را گرفت و در حالی که هیچ فیلم آلمانی تا آن روز جایزه مهمی از و نیز نگرفته بود، هیتلر برای جایزه گرفتن یک فیلم تبلیغاتی از «لنی ریفتشتال» که در ستایش حزب نازی ساخته شده بود تلاش بسیاری کرد، البته یک گزینه ایتالیایی هم در پیشنه‌ها داشت. هیتلر وجود داوود و نیز از ورود هیتلر در انتخاب بهترین فیلم انتقاد کرده و اعلام می‌کنند. این اتفاق باعث می‌شود اخراج‌شدگان فرانسوی و نیز به فکر برگزاری یک جشنواره دیگر باشند. با دخالت وزیر آموزش ملی و وزیر کشور فرانسه، برگزاری یک جشنواره در تقابل و نیز به امری سیاسی تبدیل می‌شود. دولت در بهار ۱۹۳۹ با برگزاری جشنواره‌ای در فرانسه موافقت می‌کند. این تصمیم زمانی جدی‌تر دنبال می‌شود که پیش از برگزاری جشنواره و نیز اعلام می‌شود «یوزف گوپلر» وزیر تبلیغات آلمان نازی میهمان دوره پیش روی و نیز است.

ژوئن ۱۹۳۹ است که اعلام می‌شود جشنواره سینمایی کن در سپتامبر و همزمان با جشنواره و نیز برگزار خواهد شد. در پی ترس فرانسوی‌ها از تحریک هیتلر و جلوگیری از بحران، اعلام می‌شود جشنواره کن اعلام جنگ به ایتالیا نیست و متفاوت از و نیز برگزار خواهد شد. ایتالیا و آلمان دعوت برای حضور در کن را نپذیرفتند، کشورهای دیگر هم به دلیل سازمان‌نیافتگی کن از حضور در آن سر باز زدند. آمریکا تنها کشوری بود که به دلایل تجاری و بازار سینمای فرانسه دعوت کن را پذیرفت. کن افتتاح شد. دومین روز جشنواره کن وقتی «گوزیشت نتردام» در حال پخش بود، هیتلر هم با یک سخنرانی «جنگ دوم جهانی» را آغاز کرد. کن تعطیل شد. وزارت خارجه فرانسه در سال‌های پس از جنگ با ورود مستقیم به فضای سینمایی کن را راه‌اندازی کرد.

فضای پس از جنگ هم باعث شده بود، تقابلی که با جشنواره و نیز شکل گرفته بود فراموش شود. بعد از برگزاری جشنواره کن در سال‌های ۴۶ و ۴۷ میلادی، در سال‌های بعدی (۱۹۵۰-۱۹۴۸) به بهانه کمبود بودجه برگزار نشد تا در نهایت در ۱۹۵۱ و با تغییر زمان (انتقال به بهار) برگزار شد. ۵ سال بعد نخل طلا به عنوان جایزه اصلی جشنواره معرفی و در سال‌های بعد بخش‌های تازه‌تری به جشنواره اضافه شد. در سال‌های پایانی دهه ۶۰ و در حالی که کن وضعیت تثبیت‌شده‌ای میان جشنواره‌های سینمایی یافته بود، جنبش‌های دانشجویی در ماه مه ۱۹۶۸ این جشنواره را منازت کرد. چهره‌های تاثیرگذار سینمای هنری جهان در آن سال با اشغال محل برگزاری کن، بیانیه‌ای را با عنوان مجمع سینمایی فرانسه قرائت کردند و خواستار تعطیلی کن

اشغال کن ۱۹۶۸ در همناوی با جنبش‌های دانشجویی - کارگری فرانسه

نشان دادن همبستگی با کارگران و دانشجویان اعتصابی در اعتراض به سرکوب توسط پلیس و همچنین اعتراض به قدرت حاکم و ساختار حال حاضر صنعت سینما. امضا شده توسط مجمع عمومی سینمای فرانسه». اولین نفری که به این درخواست پاسخ مثبت داد «میلوش فورمن» بود که در آن سال فیلم «مجلس رقص آتش‌نشان‌ها» را در کن شرکت داده بود. او پس از سخنرانی تروفو گفت: «با توجه به این مسائل من یک چیز را می‌فهمم و آن اینکه باید فیلمم را از مسابقه بیرون بکشیم». «آن رنه» کارگردان صاحب‌سبک فرانسوی نیز که به خاطر اعتصابات نتوانست بود از لیون بیرون بیاید، تلفنی اعلام کرد: «فیلمش را به پاریس می‌برد». «کلود لوش» سخنران بعدی «اشغال کن» بود. این کارگردان در ادامه صحبت‌های تروفو گفت: من فیلم‌های «کل‌های آبی» و «گرونیول» را از جشنواره بیرون می‌کنم. تروفو ادامه داد: «من فکر می‌کنم همه چیزهای مهم و باارزش در فرانسه متوقف شده است. طرف امروز بعدازظهر یا شب باید در رسانه‌هایی که باقی ماندند اعلام کنیم و رادپوها باید اعلام کنند که جشنواره متوقف شده است». کارگردانان معترض بعد از ترک سالن کوچک ژان کوکتو به سالن اصلی بخش فیلم در کن می‌روند. آنجا گدار

نشان دادن همبستگی با کارگران و دانشجویان اعتصابی در اعتراض به سرکوب توسط پلیس و همچنین اعتراض به قدرت حاکم و ساختار حال حاضر صنعت سینما. امضا شده توسط مجمع عمومی سینمای فرانسه». اولین نفری که به این درخواست پاسخ مثبت داد «میلوش فورمن» بود که در آن سال فیلم «مجلس رقص آتش‌نشان‌ها» را در کن شرکت داده بود. او پس از سخنرانی تروفو گفت: «با توجه به این مسائل من یک چیز را می‌فهمم و آن اینکه باید فیلمم را از مسابقه بیرون بکشیم». «آن رنه» کارگردان صاحب‌سبک فرانسوی نیز که به خاطر اعتصابات نتوانست بود از لیون بیرون بیاید، تلفنی اعلام کرد: «فیلمش را به پاریس می‌برد». «کلود لوش» سخنران بعدی «اشغال کن» بود. این کارگردان در ادامه صحبت‌های تروفو گفت: من فیلم‌های «کل‌های آبی» و «گرونیول» را از جشنواره بیرون می‌کنم. تروفو ادامه داد: «من فکر می‌کنم همه چیزهای مهم و باارزش در فرانسه متوقف شده است. طرف امروز بعدازظهر یا شب باید در رسانه‌هایی که باقی ماندند اعلام کنیم و رادپوها باید اعلام کنند که جشنواره متوقف شده است». کارگردانان معترض بعد از ترک سالن کوچک ژان کوکتو به سالن اصلی بخش فیلم در کن می‌روند. آنجا گدار

مه ۱۹۶۸ و همزمان با اعتراضات دانشجویی - کارگری تعدادی از فیلمسازان چپ فرانسه با اشغال کن، به ادامه این جشنواره با توجه به اتفاقاتی که در خیابان‌های فرانسه در حال رخ دادن بود، اعتراض کردند. در نتیجه این اقدام، جشنواره کن ۱۹۶۸ تعطیل شد. این روزها اعتراضات فرانسوی بیست و چند شبانه متوالی است در حال پیگیری است اما کن به کار خود ادامه می‌دهد و در جریان این جشنواره اعتراضی هم نسبت به دولت فرانسه به خاطر بر خوردهای خشن با مردم نمی‌شود. در ادامه گزارشی از روند تعطیلی کن در آن سال (۱۹۶۸) را می‌خوانید.

«فرانسوا تروفو» کارگردان مطرح فرانسوی روی سن سالن «ژان کوکتو» متنی را در دست دارد و آن را می‌خواند: «من می‌خواهم متنی را که دیشب در مدرسه ووزیرار توسط سینماگران و اهالی سینمای فرانسه تهیه شده (مجمع اطلاع‌رسانی و اقدام سینمای فرانسه) برآون بخونم. در تاریخ ۱۷ مه ۱۹۶۸ بیش از ۱۰۰۰ نفر از اهالی سینما را در دانشسرای ملی عکاسی و سینماتوگرافی واقع در خیابان ووزیرا گرد هم آورده و اختیارات توسط دانشجویان از تاریخ ۱۵ مه ۱۹۶۸ به این مجمع سینمای فرانسه اعطا شده است. این مجمع از تمام کارگردانان، تهیه‌کنندگان، بخش‌کنندگان، فیلم‌بازنگران، خبرنگاران و اعضای هیات داوران حاضر در کن درخواست می‌کند به همراه تمام همکاران خارجی خود با هر شیوه‌ای که مناسب می‌دانند نسبت به ادامه یافتن جشنواره اعتراض کنند. به منظور

این گزارش می‌افزاید: شکل دیگر قاچاق جنسی در خلال فستیوال کن به این شکل است که زنان جوان مشتاق هنرپیشگی با ملیت غیر آمریکایی از سوی تهیه‌کنندگان آمریکایی صنعت فیلم هالیوود در قایق‌های گران‌قیمت تفریحی در ساحل شهر کن قرار می‌گیرند و نمونه‌ای دیگر از قاچاق جنسی به این شکل جریان می‌یابد. در این میان رابط‌هایی هم وجود دارند که دختران جوان را که معمولا از کشورهای نظیر بریتانیا و جمهوری‌های استقلال یافته شوروی سابق هستند، با وعده ورود قانونی به ایالات متحده و دادن یک نقش کوتاه یا بدون دیالوگ در فیلم‌های آمریکایی، اغوا می‌کنند. زیر پوست تارده کن که از هنر طریق فستیوال، قوانینی ناشسته بین قاچاقچیان جنسی و دختران جوان وجود دارد و به آنها قول ویزای «ج وان» آمریکا داده می‌شود، سپس به گونه‌ای با قربانی برخورد می‌کنند که از ترس از دست دادن رویای آمریکا رفتن و سوپر استار شدن نمی‌تواند حرفی بزند و نه به پلیس مراجعه کند. اظهارات یک تهیه‌کننده آمریکایی در این باره قابل تأمل است: «هیچ‌کس به شکل قانونی برای ویزای اچ وان برای آن نوع نقش‌ها پول پرداخت نمی‌کند، زیرا تا ۴ هزار دلار هزینه دارد و معمولا مثلا برای یک زن جوان تازه پس از بهره‌های جنسی، جهت ورود به آمریکا مباردت به گرفتن ویزای کار می‌کنند که هزینه اندکی دربردارد و موقت است». هالیوود رپیورتر همچنین در گزارش خود ادعا کرده است مواردی از جمله یکی از هنرپیشگان زن معروف حال حاضر هالیوودی را پیگیری کرده که از هنر طریق فستیوال کن و با تجاوزهای جنسی که به وی شده، پس از آن در مدت کوتاهی به آمریکا انتقال یافته و جلوی دوربین سینما ظاهر شده است. گزارش هالیوود رپیورتر البته بخش‌های افشاگرانه دیگری نیز دارد که از آن جمله اظهارات یکی از کارکنان قایق‌های تفریحی حاشیه کن است. یکی از افرادی که در قایق‌های تفریحی کن کار می‌کرده در این رابطه اظهار می‌دارد که بسیاری از این دختران جوان که بیشتر از اروپای شرقی آورده می‌شوند، قبل از رسیدن به کن، حیثیت‌شان را با حضور در جشنواره کن معامله می‌کنند و سپس مهیای رفتن به رویدادهای بزرگی همچون فستیوال کن می‌شوند. تمام این کارها با رابط‌های حرفه‌ای و مبالغه‌گفتگ اتفاقی می‌افتد و زنان جوانی شهرت، بین افراد دست به دست می‌شوند.

نمایش چند فیلم نیست، بلکه شاید بشود حتی اتفاقات اصلی را مسائلی دانست که در حاشیه کن در حال اتفاق افتادن است. هالیوود رپیورتر که هر ساله گزارش‌هایی افشاگرانه از کن دارد، در گفت‌وگویی با یکی از فعالان بازار جنسی کن در طول برگزاری جشنواره در مطلبی تحت عنوان «۴۰۰ هزار دلار برای یک شب همراهی: راه‌های فراخوانی دختران در کن» می‌نویسد: دومین تجارت بزرگ و سودآور در کن پس از فیلم، صنعت سکس است. این مطلب ادامه می‌دهد: هر سال در زمان برگزاری جشنواره فیلم کن، حدود ۳۰ تا ۴۰ قایق تفریحی لوکس در ساحل کن حاضر هستند که هر کدام متعلق به افراد ثروتمند هستند. معمولا در هر قایق حدود ۱۰ دختر فعالیت می‌کنند که با برهنه هستند یا نیمه‌برهنه. مواد مخدر و مشروبات الکلی و دختران زیبا ثابت این قایق‌ها هستند. شما براحتی می‌توانید آنها را تماشا کنید که منتظر دریافت پاکت پول در انتهای شب هستند. این ساله ۶۰ سال است که جریان دارد. این یک نمونه از دهها هزار مطلبی است که در فضای وب می‌توان درباره حاشیه‌های مهم‌تر از متن کن یافت؛ مسائلی که حتی درباره آنها کتاب‌هایی جدی نیز وجود دارد، از جمله «۵۰ سال آفتاب، سکس و سلوویوید» پشت پرده معروف‌ترین جشنواره فیلم دنیا» که توسط پیتر بارت، سردبیر ویرایتی جمع‌آوری شده است.

دگرپاش‌ها پشت فرمان کن

دیگر البته تثبیت‌کننده این موضوع نیز هست که حالا دگرپاش‌ها فرمان «کن» را به دست گرفته‌اند. شاهد این ادعا اتفاقی است؛ طی روزهای اخیر در کن و رسانه‌های سینمایی مطرح شد؛ اعلام خبر آغاز کن با اهدای نخل طلای افتخاری به آن دلون ۸۳ ساله، با اعتراض عجیب و غریب جنبش‌های فمینیستی و انجمن‌های همجنس‌بازان مواجه شد، چراکه دلون پیش‌تر طی یک اظهار نظر سربستی فرزند توسط والدین همجنس‌ران‌دراست خوانده بود. جشنواره کن اگرچه اعلام کرد نخل طلای افتخاری آن دلون را پس نمی‌گیرد اما با ادبیاتی دلجوینانه از همجنس‌بازان تلاش کرد مخاطبان دگرپاش خود را نیز حفظ کند. چنانکه وقتی در مه سال ۲۰۱۳ جمعیتی چندصدهزار نفری در مردم فرانسه به خیابان ریختند و علیه قانونی شدن همجنس‌بازی و ازدواج همجنس‌گرایان در پاریس شعار دادند، کن با انتخابی که دارای پیام‌های مشخص بود مقابل آنان ایستاد و در دفاع از همجنس‌بازی به فیلمی که عشق ۲ دختر همجنس‌باز به یکدیگر را به تصویر می‌کشید، جایزه داد. نخل طلای کن به عبداللطیف کشیش رسید تا فیلم پورنوگرافیک او که حتی از قابلیت‌های

دیگر البته تثبیت‌کننده این موضوع نیز هست که حالا دگرپاش‌ها فرمان «کن» را به دست گرفته‌اند. شاهد این ادعا اتفاقی است؛ طی روزهای اخیر در کن و رسانه‌های سینمایی مطرح شد؛ اعلام خبر آغاز کن با اهدای نخل طلای افتخاری به آن دلون ۸۳ ساله، با اعتراض عجیب و غریب جنبش‌های فمینیستی و انجمن‌های همجنس‌بازان مواجه شد، چراکه دلون پیش‌تر طی یک اظهار نظر سربستی فرزند توسط والدین همجنس‌ران‌دراست خوانده بود. جشنواره کن اگرچه اعلام کرد نخل طلای افتخاری آن دلون را پس نمی‌گیرد اما با ادبیاتی دلجوینانه از همجنس‌بازان تلاش کرد مخاطبان دگرپاش خود را نیز حفظ کند. چنانکه وقتی در مه سال ۲۰۱۳ جمعیتی چندصدهزار نفری در مردم فرانسه به خیابان ریختند و علیه قانونی شدن همجنس‌بازی و ازدواج همجنس‌گرایان در پاریس شعار دادند، کن با انتخابی که دارای پیام‌های مشخص بود مقابل آنان ایستاد و در دفاع از همجنس‌بازی به فیلمی که عشق ۲ دختر همجنس‌باز به یکدیگر را به تصویر می‌کشید، جایزه داد. نخل طلای کن به عبداللطیف کشیش رسید تا فیلم پورنوگرافیک او که حتی از قابلیت‌های

به انتقاد از جشنواره‌های داخلی بپردازند. فرآیندها و سازوکارهای جشنواره‌های داخلی اگرچه قابل نقد و بررسی است و همواره چالش‌های فراوانی بر سر آن در محافل رسانه‌ای وجود دارد اما قیاس با «کن» و امثال کن، اتفاقی است که شوربخانه به جهت محتوای تهی جریان روشنفکری مطرح می‌شود. اسمال‌امار هفتاد و دومین جشنواره فیلم کن، عدم حضور حتی یک فیلم ایرانی در این جشنواره، روی دیگر این جشنواره به‌اصطلاح مستقل را به روشنفکرانی که برایش سینه چاک می‌کردند، نشان داد. کن نیز مانند جشنواره فیلم برلین که در دوره اخیر خود هیچ فیلم ایرانی را نپذیرفت، همه ۵۰ فیلم ایرانی متقاضی حضور در این جشنواره را رد کرد. اگرچه برخی تحلیل‌ها از ضعف سینمای جشنواره‌ای در سال‌های اخیر حکایت دارند اما پذیرفته شدن بسیاری از فیلم‌های ضعیف در کن و برلین طی سال‌های قبل، نشان می‌دهد دلیل اصلی این اتفاق منشا دیگری دارد؛ اینکه ماجرای پذیرفته نشدن فیلم‌ها با تحریم‌های نژادی بی‌ارتباط نیست؛ که اگر این گمانه جدی باشد، حاکی از یک فاشیسم سینمایی نوظهور است که همه ادعاهای هنری و فرمی مسئولان کن را زیر سوال می‌برد. به دلایل

تلاش روشنفکران ایرانی برای هنری جلوه دادن جشنواره‌هایی مانند کن، یکی دیگر از آن رفتارهای عجیب و غریب است که بارها در نوشته‌ها، با عنوان «تناقض» از آن یاد شده است. با همه جنبه‌های زنده‌های حامیان جنبش #MeToo هم از افشاکاری آنها لابی ندارند. رسانه‌های روشنفکری در ایران تلاش می‌کنند جنبه‌های فرمی «کن» را برجسته کنند و به نحوی این جشنواره فرانسوی را سر دست بگیرند و با تمسک به آن